

EDITORIAL

Després del zero, l'u. Presentem el segon número d'aquesta revista només titulada AC i que, com ja dèiem a l'anterior, ha de servir per fer possible tant la divulgació com l'opinió. A poc a poc, sempre que econòmicament sigui possible, hem d'anar trobant un bon equilibri de continguts; ja que tan important és oferir creació com investigació, sempre des d'uns principis d'amenitat, rigor i qualitat. Estem satisfets de l'acolliment del número zero de maig de 1989. Les opinions han estat positives i sempre constructives, encoratjant-nos a la continuïtat. Esperem no defallir.

A "Fedre" de Plató es relata la presentació, per part del Déu Theuth al faraó Thamus, de l'última innovació tecnològica: l'escriptura. El faraó manifesta, davant d'aquest descobriment, una gran objecció; l'escriptura (la impressió) acabarà amb la memòria, perquè la farà innecessària. Avui sabem el sentit erroni d'aquesta objecció; així, la pàgina escrita (diari, llibre, revista...) és justament la productora de memòria i és a partir d'ella que recordem i donem constància per al futur.

Valgui aquest, potser innecessari, prefaci per justificar la importància que per a nosaltres té el fet que hi hagi una memòria escrita de les activitats i els projectes de l'Associació Cultural. En aquest sentit s'expliquen, a les pàgines que segueixen, els fets que s'han produït aquest any a l'entorn del que havia de ser el XVIè. Cicle de Teatre de Granollers i que posen en qüestió el futur d'aquest cicle. L'Associació Cultural, el TAC i tots els ciutadans de Granollers han sofert el que podríem qualificar com una agressió. Perquè no és d'una altra forma que es pot qualificar la retirada de la subvenció, una setmana abans de l'inici del Cicle, pel Servei de Teatre de la Generalitat de Catalunya. Que quedi constància del que va passar i del que havia de ser aquest cicle. Qualsevol pot seguir la història del Cicle de Teatre de Granollers —l'escripta, perquè la d'il·lusions, sacrificis i treballs és massa intensa i íntima— i adonar-se del que podem sentir tots nosaltres.

Voldríem recordar alguns dels propòsits que ens fèiem a l'anterior número; és a dir, explicar el que succeeix, divulgar allò que pensem, sentim i fem com a col·lectivitat, i poder servir de vehicle comú a les entitats culturals de Granollers.

També, sense sentimentalisme, però amb la voluntat de ser justos, voldríem dedicar aquest número a aquelles persones que van fer possible un excel·lent Cicle de Teatre a Granollers al llarg de molts i difícils anys. Gregori, un record.